

PO ZAPOMENUTÝCH STEZKÁCH

NAUČNÁ STEZKA – TURISTICKY ZAJÍMAVÉ CÍLE V OKOLÍ MĚSTA VESELÍ NAD MORAVOU

VESELSKÉ LOUKY

Trvalo několik staletí, než naši předci proměnili kdysi lužní, podmáčenou oblast pravobřežní oblast Veselska ve vyhlášenou pícninovou lokalitu. V 19. a na počátku 20. století, ještě před výstavbou odlehčovacího kanálu – Nové Moravy a před regulací řeky Moravy, bývaly tyto louky nejméně jednou ročně zaplavovány. Získávaly tak živiny, které dovolovaly mnohdy i tři seče ročně s výnosem až 100q/ha. Seno se uskladovalo v dřevěných senících („kolních“) roztroušených po lukách. Seníky byly často doprovázeny pečlivě ořezávanými topoly a dotvářely osobitý ráz našich luk. Vybudováním Nové Moravy a regulací řeky došlo k omezení záplav, a tím poklesla i úroda a kvalita sena. To podnítilo vybudování rozsáhlého systému závlah, kterým byly louky pravidelně zavodňovány. V současnosti už není tento systém funkční. Většina původních luk byla v 70. letech minulého století rozorána nebo intenzivně hnojena kejdou.

SOUČASNOST

V posledních letech byly některé pozemky znovu zatravněny a upustilo se i od hnojení kejdou. Díky tomu se sem vracejí mnohé byliny a louky opět rozkvetly. Do dřívější podoby se však již nevrátí. Chybí pravidelné záplavy či zavlažování, a proto mají poněkud jinou druhovou skladbu.

CO ZDE KVETE

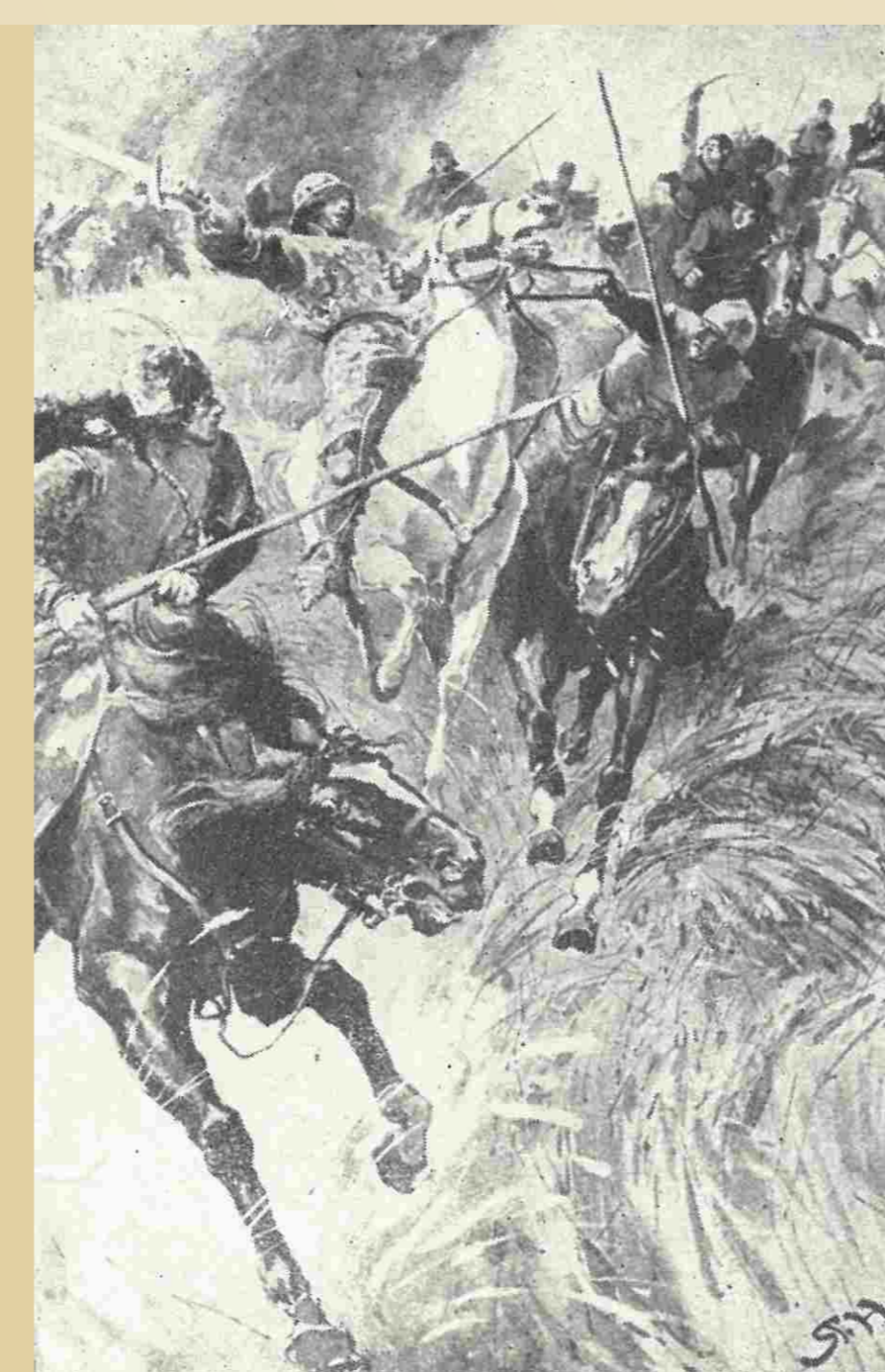
Brzy na jaře rozkvetá na vlhčích místech vzácná violka nízká. Později v travních porostech upoutá světle fialová řeřišnice luční, modrý kakost luční nebo nařialovělá srpice barviřská či tmavě karmínový krvavec toten. Na podzim jsou zde časté fialové květy ocúnu jesenního. Několik vlhkomilných druhů najdeme podél bývalých zavlažovacích kanálů. Snad každý pozná zlaté květy blatouchu bahenního. K vzácným druhům patří pryšec bahenní nebo více než metr vysoký modře kvetoucí rozrazil dvoulistý.

Především v první polovině 20. století byly naše louky častou inspirací veselských výtvarníků. V obrazech a kresbách Ludvíka Ehrenhafta, Ladislava Leitgeba, Josefa Kozumplíka a dalších malířů se nám uchoval kdysi tak osobitý ráz veselských luk.

STALO SE NA LUKÁCH

Psal se rok 1469. Při pokusu o únik z města a hradu obklíčeného uherským vojskem zde byl 27. července zajat syn krále Jiřího z Poděbrad Viktoryn i s doprovodem. Několik dalších let pak strávil v zajetí uherského krále Matyáše. V následujícím roce 1470, po znovunabytí města, se zde 6. srpna setkáváme i se samotným králem Jiřím.

Jarní louky v Horních

Malíř Ludvík Ehrenhaft se synem a vnučkou na Hatích

Tři snímky z první poloviny 20. století

Kakost luční

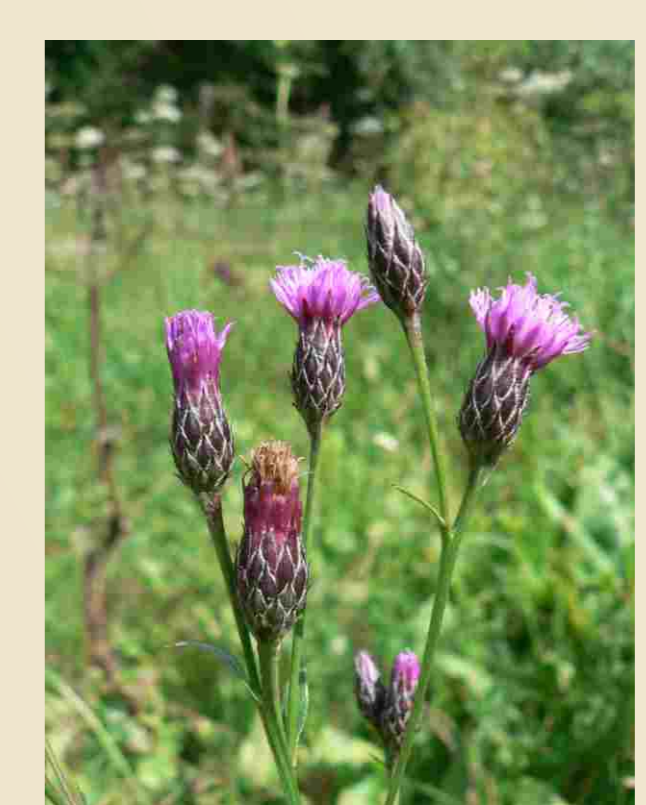
Ocún jesenní

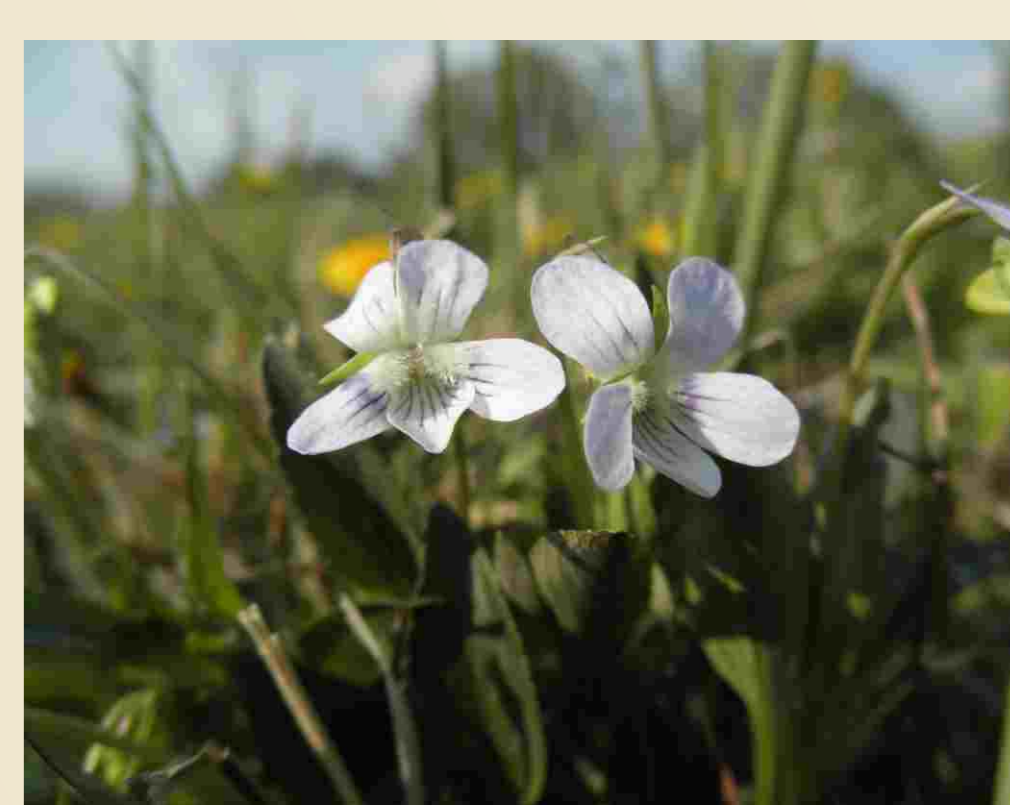
Rozrazil dlouholistý

Pryšec bahenní

Srpice barviřská

Violka nízká

Ludvík Ehrenhaft - Podzim na lukách

Ludvík Ehrenhaft - Na pastvě